मा-द्र-उ-टी- भगवत्त्वमेवाहुः अनीहइति अनीहःअक्रियएव आत्मनास्वरूपमात्रेणबहुधेत्यत्रदृष्टांतः भौमेरिति भौमेर्घटादिविकारेरुपलक्षिता वाचारंभणंवि 🥞 अ कारोनामधेयंमृत्तिकेत्येवसत्यमितिश्रुतेः ननुकथमहंजगसृष्ट्यादिकर्तावसुदेवपुत्रत्वादितितत्राहुः अहोइति विभूमः परिपूर्णस्यतवइदंजन्मादिच रितंविडंबनम् अनुकरणमात्रंनतृतत्त्वमिति॥१ ७॥ जनसंपहमाडुः अथापीतित्रिभिः सत्त्वंशुद्धसत्त्वात्मकंरूपंबिभर्षि स्वलीलयाआचारेणवेदप ॥ अ। अचिबभिष ॥ १८॥ अतएवब्राह्मणेषुबहुमानमिषकरोषीतिसहेतुकमाहुः ब्रह्मेति ब्रह्मवेदाख्यंशुक्कंशुद्धंते स्दयमंतरंगंह्रपम् कुतइत्यतआहुः यत्रेति यत्रब्रह्मणिव्यक्तंकार्यमव्यक्तंकारणं ततःपरंसन्मात्रंब्रह्मचतपआदिभिरुपलब्धंतद्वह्मइति ॥ १९॥ तस्माद्वेद्दृद्यत्वाद्वेदप्रवर्तकंब्राह्मणकुलंशास्त्र

> अनीहएतद्व हुधैकआत्मनासृजत्यवत्यत्तिनब्ध्यतेयथा॥भौमैहिंभूमिर्बहुनामरूपिणीअहोविभूमश्र्वरितं विडंबनम्॥ १ थ। अथापिकालेखजनाभिगुमयेविभाषिसत्त्वंखलनिग्रहाय॥ खलीलयावेदपथंसनातनं वर्णाश्रमात्मापुरुषःपरोभवान्॥ १८॥ ब्रह्मतेहदयंशुक्कंतपःस्वाध्यायसंयमैः॥ यत्रोपलब्धंसह्यक्तमव्य कंचततःपरम्॥ १९॥ तस्माद्रह्मकुलंबह्मन्शास्त्रयोनेस्त्वमात्मनः ॥ सभाजयसिसद्धामतद्रह्मण्यात्रणी र्भवान्॥ २०॥ अद्यनोजन्मसाफल्यंविद्यायास्तपसोदृशः॥ त्वयासंगम्यसद्गत्यायदंतःश्रेयसांपरः॥२१॥ नमस्तरमेभगवतेकष्णायाकुंठमेधसे॥स्वयोगमाययाच्छन्नमहिम्रेपरमात्मने॥ २२॥नयंविदंत्यमीभू पाएकारामाश्ववष्णयः॥मायाजवनिकान्छन्नमात्मानंकालमीश्वरम्॥२३॥यथाशयानःपुरुषआत्मा नंगुणतत्त्वदृक् ॥ नाममात्रेद्रियाभातंनवेद्रहितंपरम्॥ २४॥

योनेर्वेदप्रमाणकस्यतव सद्धामश्रेष्ठमुपल ब्धिस्थानं सभा जयसिसंपूजयसि तत्तरमादेवकारणात् त्वंब्रह्मण्यानामपणीर्मुख्यः तत्पवर्तकःसन्कर्माचरसीत्पर्थः॥२०॥तस्मादीश्वरस्यतवेदंजनसंयहमात्रं वयं तुतवसंगत्याकृतार्थाइत्याद्वः अद्येतिषङ्भिः सतांगत्यात्वयासंगम्यसंगंप्राप्य यत्यस्मात्त्वंश्रेयसांपरोऽविधः ॥ २१ ॥ २२ ॥ एकस्मिन्नेवस्थाने आरामोयेषांतेपि कालंसष्ट्यादिकारणम् ईश्वरंनियंतारम् ॥ २३ ॥ एतत्सदृष्टांतमाहुः यथेति शयानःस्वमान् पश्यन्गुणतत्त्वदृक्स्वमविषयेषुत त्त्वदृष्टिः नाममात्रमिद्रियेणमनसाआभातंसिह्व्याघादिह्यपमात्मानंवेद तद्रहितंदेवदत्तादिहूपमात्मानंवेदयथा॥ २४॥